



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
IV kadencja

**Druk nr 3975**  
Warszawa, 6 kwietnia 2005 r.

Pan  
Włodzimierz Cimoszewicz  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

## **- o zmianie ustawy o lasach oraz o zmianie innych ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Janusza Piechocińskiego.

(-) Tadeusz Balcerowski; (-) Edmund Borawski; (-) Leszek Bugaj; (-) Jan Bury; (-) Jerzy Czepułkowski; (-) Krzysztof Filipek; (-) Roman Jagieliński; (-) Jarosław Kalinowski; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Mariusz Łapiński; (-) Tomasz Mamiński; (-) Waldemar Pawlak; (-) Janusz Piechociński; (-) Marek Pol; (-) Tadeusz Samborski; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Czesław Śleziak; (-) Wiesław Woda; (-) Stanisław Żelichowski.

Ustawa  
z dnia

**o zmianie ustawy o lasach oraz o zmianie innych ustaw**

Art. 1. W ustawie z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wykonanie zadań, określonych w ust. 1 oraz planów urządzenia lasu dla lasów będących w zarządzie Lasów Państwowych, Lasy Państwowe mogą powierzyć Przedsiębiorstwu – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa, o którym mowa w rozdziale 4a.”,

2) art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„ 5. Plany urządzenia lasu sporządzają specjalistyczne jednostki i inne podmioty wykonawstwa urzędzeniowego posiadające zezwolenie na prowadzenie tych prac wydane przez ministra właściwego do spraw środowiska.”

3) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art.19a. 1.Wykonywanie planów urządzenia lasu, o których mowa w art.19, wymaga uzyskania zezwolenia na wykonywanie tej działalności, zwanego dalej „zezwoleniem”.

2. Podmioty, o których mowa w art.19 ust.5, ubiegające się o wydanie zezwolenia powinny dysponować:

1) personelem posiadającym kwalifikacje, wiedzę i doświadczenie w zakresie regionalnych uwarunkowań dotyczących hodowli, ochrony, urządzenia, ochrony przeciwpożarowej i użytkowania lasu oraz ochrony przyrody niezbędnych do prawidłowego wykonania planów urządzenia lasu;

2) odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do prawidłowego i terminowego wykonywania planów urządzenia lasu,

3) doświadczeniem w wykonywaniu prac urzędzeniowych.

3. Zezwolenie wydaje się na pisemny wniosek, który zawiera:

1) oznaczenie podmiotu określonego w art. 19 ust. 5,

2) numer Regon i NIP,

- 3) wskazanie miejsca świadczenia usług,
  - 4) określenie zakresu świadczonych usług,
  - 5) informacje o stanie zatrudnienia,
  - 6) wykaz osób wykonujących prace urządzeniowe wraz z informacją o ich kwalifikacjach, stażu pracy, zakresie wykonywanych czynności,
  - 7) wykaz sprzętu.
4. Zmiana danych zawartych we wniosku powinna być zgłoszona przez podmiot w terminie 30 dni od dnia zaistnienia zmiany.
5. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony, chyba, że podmiot ubiegający się o wydanie zezwolenia złoży wniosek o wydanie zezwolenia na czas oznaczony.
6. Zezwolenie cofa się, gdy:
- 1) podmiot naruszy warunki określone przepisami prawa, wymagane do prowadzenia działalności określonej w zezwoleniu,
  - 2) popełnienia przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez osobę odpowiedzialną za działalność podmiotu posiadającego zezwolenie.
7. Za wydanie zezwolenia pobiera się opłatę skarbową w wysokości określonej w przepisach o opłacie skarbowej.”
- 4) art. 25 otrzymuje brzmienie:
- „art. 25. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki i tryb sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji lasu, o której mowa w art. 19 ust. 3,
  - 2) dodatkowe warunki udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 19a, określające w szczególności wymagania dotyczące doświadczenia podmiotu w wykonywaniu planów urządzenia lasu oraz wielkość potencjału technicznego i kadrowego niezbędnego do należytego i terminowego wykonywania prac urządzeniowych, z uwzględnieniem wykształcenia, stażu pracy i wykonywanych czynności, dokumenty niezbędne do wydania zezwolenia i wzór wniosku,
    - uwzględniając prawidłowość sporządzania dokumentacji urządzeniowej oraz przejrzystość procedury uzyskiwania zezwoleń.
- 5) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

#### „Rozdział 4a

## Państwowe przedsiębiorstwo

### „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa”

Art. 25a. Tworzy się państwowe przedsiębiorstwo pod nazwą „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa”, zwane dalej "Przedsiębiorstwem".

Art. 25b. 1. Przedsiębiorstwo jest samodzielną samorządną i samofinansującą się jednostką organizacyjną, prowadzącą działalność w zakresie i na zasadach określonych w ustawie.

2. Przedsiębiorstwo podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Przedsiębiorstwo uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Siedzibą Przedsiębiorstwa jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 25c. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w zakresie działalności Przedsiębiorstwa tylko w przypadkach przewidzianych ustawą.

Art. 25d.1. Do zakresu działalności Przedsiębiorstwa należy w szczególności:

- 1) sporządzanie opracowań planistyczno-prognostycznych wynikających z polityki leśnej państwa;
- 2) współdziałanie z organami administracji publicznej i organami samorządu terytorialnego zajmującymi się planowaniem przestrzennym w skali kraju, województw, powiatów i gmin, w celu optymalnego kształtowania struktury krajobrazu;
- 3) przeprowadzanie okresowych wielkoobszarowych inwentaryzacji stanu lasów;
- 4) wykonywanie aktualizacji stanu zasobów leśnych;
- 5) prowadzenie banku danych o zasobach leśnych i stanie lasów;
- 6) sporządzanie planów urządzenia lasu dla lasów będących w zarządzie Lasów Państwowych;
- 7) sporządzanie planów ochrony parków narodowych, rezerwatów przyrody, obszarów Natura 2000 oraz parków krajobrazowych;

2. Przedsiębiorstwo może również wykonywać inną działalność niż określona w ust. 1, w zakresie określonym w statucie Przedsiębiorstwa.

Art. 25e. 1. Organami Przedsiębiorstwa są: dyrektor Przedsiębiorstwa, Zgromadzenie Delegatów oraz Rada Pracownicza.

2. Dyrektor Przedsiębiorstwa zarządza Przedsiębiorstwem i reprezentuje go na zewnątrz.
3. Dyrektora Przedsiębiorstwa powołuje i odwołuje Rada Pracownicza spośród kandydatów wyłonionych w drodze konkursu. Powołanie dyrektora bez przeprowadzenia konkursu jest nieważne.
4. Do powołania komisji konkursowej, organizacji i trybu przeprowadzenia konkursu stosuje się odpowiednio przepisy o przedsiębiorstwach państwowych.
5. Dyrektor Przedsiębiorstwa może powoływać i odwoływać swoich zastępców oraz pełnomocników Przedsiębiorstwa, którzy działają samodzielnie w granicach ich umocowania.
6. Udzielenie i odwołanie pełnomocnictwa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.
7. Udzielenie i odwołanie pełnomocnictwa podlega ujawnieniu w Krajowym Rejestrze Sądowym, z wyłączeniem pełnomocnictwa do dokonywania poszczególnych czynności oraz pełnomocnictw procesowych.
8. Kompetencje Zgromadzenia Delegatów oraz Rady Pracowniczej określa ustawa z dnia 25 września 1981r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123, z 1986r. Nr 17, poz. 88, z 1987r. Nr 33, poz. 181, z 1989r. Nr 10, poz. 57, z 1990r. Nr 17, poz. 99, z 1991r. Nr 2, poz. 6, z 1996r. Nr 24, poz. 110 i Nr 118, poz. 561, z 1997r. Nr 43, poz. 271 oraz z 2004 r. Nr 116, poz.1207).

Art. 25f. 1. Organizację i funkcjonowanie Przedsiębiorstwa określa statut. Statut określa szczegółowe zadania, zasady organizacji, uprawnienia jednostek organizacyjnych wchodzących w skład przedsiębiorstwa, system kontroli wewnętrznej, stosunki prawne między jednostkami organizacyjnymi wchodzącymi w skład przedsiębiorstwa, zasady występowania w stosunkach prawnych z innymi jednostkami. Przy ustalaniu zadań dodatkowych statut Przedsiębiorstwa uwzględnia konieczność zapewnienia realizacji zadań, dla których wykonywania Przedsiębiorstwo zostało utworzone.

2. Statut Przedsiębiorstwa uchwała Zgromadzenie Delegatów na wniosek Dyrektora Przedsiębiorstwa.

Art. 25g. Statut Przedsiębiorstwa może przewidywać powołanie organów doradczych i opiniodawczych dyrektora Przedsiębiorstwa.

Art. 25h. 1. Szczegółowy zakres działania oraz podział zadań i odpowiedzialności osób pełniących funkcje kierownicze i samodzielne w Przedsiębiorstwie określa regulamin organizacyjny Przedsiębiorstwa.

2. Regulamin organizacyjny ustala dyrektor Przedsiębiorstwa po zasięgnięciu opinii Rady Pracowniczej.

Art.25i. 1. Do dokonywania czynności prawnych samodzielnie w imieniu Przedsiębiorstwa jest upoważniony dyrektor Przedsiębiorstwa, zastępcy dyrektora Przedsiębiorstwa oraz pełnomocnicy działający w granicach ich umocowania.

2. Jeżeli czynności prawne, dokonywane przez osoby określone w ust. 1, obejmują rozporządzanie prawem, którego wartość przekracza 5 tysięcy złotych, lub czynności te mogą spowodować zobowiązania Przedsiębiorstwa do świadczenia o wartości powyżej 5 tysięcy złotych, do skuteczności oświadczenia woli jest wymagane współdziałanie co najmniej dwóch osób.

3. Statut Przedsiębiorstwa może dla określonych czynności prawnych ustalić granicę wartości inną niż określona w ust. 2.

Art. 25j. Nadzór nad Przedsiębiorstwem oraz funkcję organu założycielskiego sprawuje minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 25k. 1. Minister właściwy do spraw środowiska przeprowadza nadzór i dokonuje oceny działalności Przedsiębiorstwa.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może powołać komisję w celu zbadania gospodarki finansowej Przedsiębiorstwa i przedłożenia wniosków wynikających z jej oceny.

3. Na podstawie wniosków komisji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw środowiska może zobowiązać dyrektora Przedsiębiorstwa do przedstawienia programu naprawczego. Program ten podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw środowiska.

4. Minister właściwy do spraw środowiska w razie stwierdzenia, że decyzja dyrektora Przedsiębiorstwa jest sprzeczna z prawem, wstrzymuje jej wykonanie i zobowiązuje dyrektora do jej zmiany lub uchylecia.

5. Dyrektorowi Przedsiębiorstwa oraz Radzie Pracowniczej przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu w stosunku do decyzji podjętych wobec Przedsiębiorstwa przez organ sprawujący nad nim nadzór.

6. Sprzeciw wraz z jego uzasadnieniem wnosi się do organu, który wydał decyzję, w terminie siedmiu dni od dnia jej doręczenia. Wniesienie sprzeciwu wstrzymuje wykonanie decyzji.

7. W razie podtrzymania decyzji przez organ, do którego został skierowany sprzeciw, dyrektorowi Przedsiębiorstwa oraz Radzie Pracowniczej przysługuje prawo wniesienia, w ciągu siedmiu dni sprawy do sądu. Sąd wyznacza rozprawę w ciągu czternastu dni.

Art. 25l. 1. Przedsiębiorstwo prowadzi działalność we własnym imieniu i na własny rachunek.

2. Do sprzedaży przez przedsiębiorstwo środków trwałych lub zorganizowanych części mienia i gospodarowania nimi stosuje się przepisy dotyczące przedsiębiorstw państwowych.

3. Przychody uzyskane ze sprzedaży środków trwałych nie mogą służyć do zaspokojenia zobowiązań pieniężnych Przedsiębiorstwa.

Art. 25ł. 1. Przedsiębiorstwo za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska może w celach gospodarczo uzasadnionych tworzyć jednostki gospodarcze, przewidziane w przepisach prawa.

Art. 25m. 1. Przedsiębiorstwo prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz przepisach ustawy o rachunkowości.

Art. 25n. Do Przedsiębiorstwa nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002r. Nr 171, poz. 1397, Nr 113, poz. 984, Nr 169, poz. 1387, Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz.535, Nr 90, poz. 844 oraz z 2004 r. Nr 6, poz.39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz.1291 i Nr 273, poz.2703).”

6) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art.38.1. Sprzedaż lasów, gruntów i innych nieruchomości Skarbu Państwa znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych, z zastrzeżeniem art. 40a, może następować w przypadkach:

- 1) zbywania udziałów lasów stanowiących własność Skarbu Państwa we współwłasnościach,
- 2) regulacji granicy polno-leśnej,

- 3) stwierdzenia przez nadleśniczego nieprzydatności gruntów, budynków i budowli na potrzeby gospodarki leśnej,
  - 4) zmiany przeznaczenia na cele nieleśne i nierolnicze,
  - 5) podyktowanych ważnymi względami gospodarczymi lub społecznymi, o ile nie narusza to interesu Skarbu Państwa.
2. Sprzedaż, o której mowa w ust.1 pkt 1-4, wymaga zgody Dyrektora Generalnego, z zastrzeżeniem ust.3, a sprzedaż, o której mowa w ust.1 pkt 5, może nastąpić na wniosek Dyrektora Generalnego za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska.
3. Nadleśniczy może samodzielnie sprzedać grunty leśne i nieleśne o powierzchni do 1 ha, jeśli stanowią enklawę wśród gruntów innej formy własności.
4. Sprzedaż lasów, gruntów i innych nieruchomości znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych następuje w drodze przetargu publicznego. W przypadku gdy dwukrotnie przeprowadzony przetarg zakończy się wynikiem negatywnym wówczas przedmiot sprzedaży można zbyć w drodze negocjacji cenowej.
5. W razie sprzedaży położonych w granicach administracyjnych miasta lasów, gruntów i innych nieruchomości, o których mowa w ust. 4 – gminie służy prawo pierwokupu.
6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania przetargu publicznego oraz sposób i warunki przeprowadzania negocjacji cenowej w przypadku sprzedaży lasów, gruntów i innych nieruchomości znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych, uwzględniając przejrzystość i sprawność zastosowanych procedur.”
- 7) w art. 38d dotychczasową treść oznacza się jako ust.1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:  
„2. Minister właściwy do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia szczegółowe tryb i warunki zawierania notarialnych umów użytkowania wieczystego gruntów oraz zbywania znajdujących się na nich budynków i budowli, a także ustalania ich wartości.”
- 8) art. 39 otrzymuje brzmienie:  
„Art. 39. Lasy, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a oraz pozostające w zarządzie Lasów Państwowych, mogą być za zgodą dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, wydierżawione przez nadleśniczego, z zachowaniem celów i zadań gospodarki leśnej określonych w planie urządzenia lasu. Inne nieruchomości pozostające w zarządzie Lasów Państwowych mogą być wydierżawiane i



wynajmowane przez nadleśniczego za zgodą dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych”

9) w art. 40a:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Pracownicy i byli pracownicy Lasów Państwowych mający co najmniej trzyletni okres zatrudnienia w Lasach Państwowych, z wyjątkiem osób, z którymi stosunek pracy rozwiązany został bez wypowiedzenia z winy pracownika, mają pierwszeństwo nabycia lokali, których są najemcami i w których mieszkają. Cena sprzedaży lokalu podlega łącznemu obniżeniu o 6% za każdy rok zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych i o 3% za każdy rok najmu tego lokalu, nie więcej jednak niż o 95%, a spłata należności może zostać rozłożona na 60 rat miesięcznych, przy czym oprocentowanie nie może przekraczać w stosunku rocznym stopy referencyjnej, określającej minimalne oprocentowanie podstawowych operacji otwartego rynku prowadzonych przez Narodowy Bank Polski, powiększonej o 2 punkty procentowe. Jeżeli osobą uprawnioną jest emeryt lub rencista cena nabycia lokalu ustalana jest na 5% wartości.

5. Przepisy ust. 4 stosuje się również do osób bliskich, pozostałych po pracownikach, które w dniu ich śmierci zamieszkiwały razem z nimi. Przez osoby bliskie rozumie się małżonków oraz wstępnych i zstępnych, a także osoby przysposobione. W razie zbiegu uprawnień do obniżenia należności osób prowadzących wspólne gospodarstwo domowe, okresy zatrudnienia tych osób mogą być sumowane, przy czym łączna obniżka nie może przekraczać 95% ceny sprzedaży lokalu.”

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a, 5b w brzmieniu:

„5a. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 5, przysługuje osobom bliskim również w stosunku do lokalu, którego prawo najmu osoby te uzyskały w zamian za lokal dotychczas zajmowany w dniu śmierci pracownika lub byłego pracownika Lasów Państwowych. Uprawnienie to przysługuje tylko jednej osobie bliskiej i tylko przy nabyciu jednego lokalu.

5b. Lasy Państwowe mogą zażądać zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji, jeżeli nabywca lokalu przed upływem 5 lat od dnia jego nabycia zbył ten lokal lub wykorzystał na inne cele niż mieszkalne. Nie dotyczy to zbycia na rzecz osoby bliskiej.”

c) ust. 6-9 otrzymują brzmienie:

„6. Przepisy ust. 4-5b stosuje się odpowiednio do osób, które są lub były zatrudnione w szkołach leśnych, zakładowych przychodniach i poradniach lekarskich oraz innych jednostkach organizacyjnych leśnictwa.

7. Najemcy nie posiadający uprawnień, o których mowa w ust. 4, 5 i 6, mogą nabywać przeznaczone do sprzedaży lokale, które zajmują na podstawie umowy najmu, zawartej na czas nieoznaczony, co najmniej od trzech lat, za cenę obniżoną za każdy rok najmu o 3%, nie więcej jednak niż o 45%.

8. Wykazy lokali oraz gruntów z budynkami mieszkalnymi w budowie przeznaczonych do sprzedaży sporządzają dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych. Wykazy są przedmiotem opinii związków zawodowych. Sprzedaż może być dokonana po zatwierdzeniu wykazu przez Dyrektora Generalnego i ogłoszeniu wykazu w Biuletynie Informacyjnym Lasów Państwowych oraz w prasie. Ogłoszeniu w prasie nie podlega wykaz lokali zasiedlonych. O przeznaczeniu do sprzedaży lokali oraz o terminie do skorzystania z pierwszeństwa nabycia zawiadamia się najemców, o których mowa w ust. 4-5a, 6 i 7.

9. Pracownicy i byli pracownicy Lasów Państwowych nie będący najemcami lokali przeznaczonych do sprzedaży, pozostających w zarządzie Lasów Państwowych, mają pierwszeństwo nabycia lokali wolnych (pustostanów) lub gruntów z budynkami mieszkalnymi w budowie na warunkach określonych w ust. 4.”

10) w art. 42 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dyrektor Generalny wykonuje uprawnienia wynikające z praw majątkowych Skarbu Państwa w zakresie posiadanych przez Lasy Państwowe akcji i udziałów w spółkach.”

11) w art. 46:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) bezpłatnego mieszkania albo równoważnika pieniężnego, jeżeli stanowisko oraz charakter pracy związane są z koniecznością zamieszkania w miejscu jej wykonywania”.

b) po ust.1 dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W przypadku nieotrzymania przez pracownika Służby Leśnej bezpłatnego mieszkania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, pracownikowi przysługuje równoważnik pieniężny.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska w Służbie Leśnej, na których zatrudnionym pracownikom przysługuje bezpłatne mieszkanie albo równoważnik pieniężny, o którym mowa w ust.2 oraz sposób i tryb przyznawania i zwalniania tych mieszkań, ustalania i wypłaty równoważnika pieniężnego, mając na uwadze właściwe wykonywanie zadań przypisanych pracownikom Służby Leśnej.”.

12) w art. 49 w ust.1 uchyla się pkt 2.

13) art. 57 i 58 otrzymują brzmienie:

„Art. 57. 1. Środki funduszu leśnego stanowią:

- 1) odpis podstawowy liczony od wartości sprzedaży drewna obciążający koszty działalności nadleśnictw,
  - 2) należności, kary i opłaty związane z wyłączeniem z produkcji gruntów leśnych,
  - 3) należności wynikające z odszkodowań:
    - a) cywilnoprawnych za szkody powstałe w wyniku oddziaływania gazów i pyłów przemysłowych, a także z innych tytułów,
    - b) z tytułu przedwczesnego wyrębu drzewostanów na podstawie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
    - c) za szkody powstałe w wyniku pożarów, prac górniczych i geologicznych
  - 2) dochody wynikające z udziału lub uzyskane ze sprzedaży akcji i udziałów w spółkach, o których mowa w art. 42,
  - 3) dotacje budżetowe, z wyłączeniem dotacji celowych, o których mowa w art. 54,
  - 4) inne dochody uzyskane na ten fundusz.
2. Środki, o których mowa w ust.1 pkt 2 i pkt 3 lit.b, związane z wyłączeniem z produkcji lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa oraz lasów znajdujących się w zarządzie parków narodowych, gromadzone będą na odrębnym rachunku bankowym Dyrekcji Generalnej.
3. Środki funduszu leśnego niewykorzystane w danym roku kalendarzowym stanowią dochód tego funduszu w następnym roku kalendarzowym.
4. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Dyrektora Generalnego, w drodze decyzji, ustala corocznie Lasom Państwowym wielkość odpisu, o którym

mowa w ust.1 pkt 1. Dyrektor Generalny może ustalać wielkość odpisu dla poszczególnych dyrekcji regionalnych, a dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – dla poszczególnych nadleśnictw.

Art. 58. 1. Fundusz leśny przeznaczają się dla nadleśnictw na wyrównywanie niedoborów powstających przy realizacji zadań gospodarki leśnej.

2. Środki funduszu leśnego mogą być przeznaczone również na:

- 1) wspólne przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, w szczególności w zakresie gospodarki leśnej,
- 2) badania naukowe,
- 3) tworzenie infrastruktury niezbędnej do prowadzenia gospodarki leśnej,
- 4) sporządzanie planów urządzenia lasu,
- 5) prace związane z oceną i prognozowaniem stanu lasów i zasobów leśnych,
- 6) inne zadania z zakresu gospodarki leśnej w lasach.

3. Środki funduszu leśnego, o którym mowa w art. 57 ust. 2, przeznaczają się na zalesianie gruntów nie stanowiących własności Skarbu Państwa, realizację zadrzewień na tych gruntach i inne prace związane z usuwaniem skutków klęsk i prowadzeniem gospodarki w lasach niepaństwowych oraz na cele określone w ust. 2 pkt 2 i 6 w lasach znajdujących się w zarządzie parków narodowych, a także na cele określone w art.13a ust.1.”

4. Dyrektor Generalny, może z wydzielonej części środków funduszu leśnego, utworzyć fundusz stabilizacji, który zostanie przeznaczony na usuwanie nadzwyczajnych zagrożeń dla lasów w ramach długookresowego cyklu produkcji leśnej lub dekonstrukcji na drewno.

5. Nadleśnictwa zasięgają opinii właściwych organów administracji samorządowej w zakresie rocznego planu zalesiania gruntów nie stanowiących własności Skarbu Państwa.”

Art. 2. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002r. Nr 112, poz. 98 i Nr 240, poz. 2055) w art. 4 w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

"4) państwowego Przedsiębiorstwa - „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa”.

Art. 3. W ustawie z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych ( Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1207, Nr 145, poz. 1537i Nr 273, poz.2703) w art. 4 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wykonywania zadań, o których mowa w art. 13a ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. poz.435), zleconych Przedsiębiorstwu - Biuro Urządzenia Lasu i Prognoz Leśnictwa”.

Art.4. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz.1807 i Nr 281, poz. 2777) w art.75 w ust.1 dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) ustawy z 28 września 1991 r. o lasach ( Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz.435).

Art.5 Mienie oraz prawa i zobowiązania Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej z siedzibą w Warszawie staje się mieniem oraz prawami i zobowiązaniami Przedsiębiorstwa.

Art. 6. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, może wyposażyć Przedsiębiorstwo w mienie inne niż określone w art. 4.

Art. 7. 1. Z dniem rejestracji Przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwo państwowe Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej w Warszawie ulega wykreśleniu z Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Bilans zamknięcia przedsiębiorstwa państwowego – Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej, o którym mowa w ust.1, staje się bilansem otwarcia Przedsiębiorstwa.

Art. 8. Pracownicy zatrudnieni w Biurze Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej stają się pracownikami Przedsiębiorstwa.

Art. 9. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ogłoszenia nowych aktów wykonawczych.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

## Uzasadnienie

Projekt nowelizacji ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach został opracowany w związku z ustaleniami propozycji rządowych, które zostały zawarte w dokumentach rządowych przyjętych w dniu 22 kwietnia 1997r. pod wspólną nazwą Polityka Leśna Państwa. Dokument rządowy nawiązywał w dużej mierze do:

- 1) postanowień Polityki Ekologicznej Państwa uchwalonej przez Sejm RP w zakresie i w odniesieniu do lasów wszystkich form własności,
- 2) Zasad Leśnych i Agendy uchwalonych na konferencji UNCED w Rio de Janeiro,
- 3) Europejskich Deklaracji Ministrów Leśnictwa w sprawie ochrony lasów, które określały wytyczne zrównoważonej, trwałej gospodarki leśnej i doprowadziły do procesu ustanowienia jej kryteriów i wskaźników jej funkcjonowania ( Strasburg 1990r. i Helsinki 1993r.).

Przyjęta w wyżej wymienionych dokumentach rządowych koncepcja (choć do tej pory nie w pełni zrealizowana) ma być podstawą korekty prawodawstwa dotyczącego gospodarki leśnej w zakresie zadań i instytucji związanych z tym sektorem gospodarki.

Opracowany projekt nowelizacji ustawy o lasach, w dużej mierze uwzględnił potrzeby zmian wyżej wymienionego prawodawstwa, wynikające z praktycznej jego realizacji w okresie ostatnich kilku lat oraz zaleceń prawodawstwa Unii Europejskiej.

Poprzez plany urządzenia lasu, minister nadzorujący leśnictwo, ma z jednej strony możliwość sprawowania kontroli nad kierunkami rozwoju zasobów leśnych, z drugiej natomiast – oceny funkcjonowania gospodarki w jednostkach Lasów Państwowych.

Wysoka ranga planów urządzenia lasu, będących podstawowym – o wysokim stopniu złożoności – dokumentem prowadzenia gospodarki leśnej w lasach stanowiących własność Skarbu Państwa, mających jednocześnie duży wpływ na kształtowanie środowiska przyrodniczego oraz wieloletnie skutki dla funkcjonowania obszarów leśnych, a także dla przemysłu drzewnego, wymaga aby plany te były wykonywane przez jednostki dysponujące określoną wiedzą, doświadczeniem i potencjałem wykonawczym odpowiednim do zakresu prowadzonych prac.

Obecnie działające na rynku prac urządzeniowych firmy prywatne charakteryzują się często brakiem doświadczenia oraz stosunkowo małym potencjałem wykonawczym (kadrowym i technicznym), co nie gwarantuje prawidłowego wykonawstwa planów urządzenia lasu – mających kluczowe znaczenie w prowadzeniu gospodarki leśnej.

Wskazuje to na potrzebę istnienia na rynku prac urządzeniowych wiodącej jednostki podległej ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Wyrazem tego było m.in. zaliczenie

w 1996 r. Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej do przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa. Potrzeba istnienia takiej jednostki, przy jednoczesnym przekształceniu BULiGL w organ planistyczno-prognostyczny w leśnictwie, została potwierdzona w Polityce Leśnej Państwa – przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 22 kwietnia 1997 r., przy czym zadania przypisane temu organowi pokrywają się z zadaniami określonymi w przedłożonym projekcie zmiany ustawy o lasach w zakresie działalności Przedsiębiorstwa Biura Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa.

Z uwagi na pełniony przez ministra właściwego do spraw środowiska nadzór w lasach stanowiących własności Skarbu Państwa – wyrażający się m.in. zatwierdzaniem planów urządzenia lasu – potencjał wykonawczy jednostek ubiegających się o sporządzenie tych planów, powinien być weryfikowany przez ministra właściwego ds. środowiska. Dobrym rozwiązaniem takiej weryfikacji jest wydawanie/cofanie zezwoleń na sporządzanie planów urządzenia lasu, przy czym szczegółowe zasady ich wydawania/cofania określone zostaną w odpowiednim rozporządzeniu.

Wprowadzenie do ustawy nowego rozdziału 4a pod tytułem „Państwowe przedsiębiorstwo „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa” – związane jest ściśle z potrzebą uściślenia zakresu nadzoru nad gospodarką leśną oraz z potrzebą zbudowania systemu sprawnego funkcjonowania sektora związanego z gospodarką leśną, w zakresie planowania jak i realizacji zadań wynikających z uregulowań ustawowych.

W rozdziale 4a – przepisy prawne przesądzają o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa, jako jednostki wyodrębnionej organizacyjnie, samorządnej i samofinansującej swoją działalność.

Organem założycielskim jak i organem, który sprawowałby nadzór nad tym przedsiębiorstwem, zgodnie z art. 25j projektu ustawy o lasach, jest minister właściwy do spraw środowiska.

Minister do spraw środowiska, jako organ sprawujący nadzór, mógłby przeprowadzić kontrolę działalności przedsiębiorstwa, badać stan jego gospodarki finansowej oraz na bieżąco reagować w działalność tego przedsiębiorstwa gdy to będzie wynikało z kondycji gospodarczo-finansowej przedsiębiorstwa.

W tym celu ustawa wyposaża ministra właściwego do spraw środowiska w instrument zatwierdzania planu naprawczego przedsiębiorstwa, o ile sytuacja będzie tego wymagała. W przedsiębiorstwie tym obowiązywałaby także instytucja sprzeciwu, składana z kolei przez organy przedsiębiorstwa w stosunku do decyzji podejmowanych przez ministra właściwego do spraw środowiska. Instytucja sprzeciwu jest jednym ze środków przewidzianych w

ramach instytucji nadzoru związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa państwowego; jej system funkcjonowania określa art.25 k projektu.

Organami powstałego przedsiębiorstwa są: Dyrektor przedsiębiorstwa powoływany w drodze konkursu, Zgromadzenie Delegatów oraz Rada Pracownicza. Nowelizacja ustawy szczegółowo reguluje kompetencje Dyrektora Przedsiębiorstwa: sposób jego powołania, powoływanie jego zastępców, jego kompetencje w zakresie uchwalania statutu i ustalania regulaminu organizacyjnego przedsiębiorstwa. Kompetencje Zgromadzenia Delegatów oraz Rady Pracowniczej, w części nie unormowanej w przedłożonej nowelizacji wynikają z przepisów ustawy z dnia 25 września 1981r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego ( Dz.U. Nr 24, poz.123 z późn. zm.).

Jak wynikało z wcześniej wspomnianych, założeń dokumentów rządowych zawartych w założeniach Polityki Leśnej Państwa utworzenie, na bazie istniejącego dotychczas przedsiębiorstwa Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej nowego przedsiębiorstwa, którego stan prawny byłby jasno określony w akcie rangi ustawowej przez organ założycielski – ministra właściwego do spraw środowiska, byłoby ze wszech miar wskazane i celowe. Przedsiębiorstwo państwowe „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa” jako prawny następcą mienia, praw i obowiązków dotychczasowego przedsiębiorstwa, jest doskonałym gwarantem wykonywania zadań ustawowych.

Tym samym należy wskazać, iż Przedsiębiorstwo – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa byłoby wyłączone spod zakresu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996r. o komercjalizacji i prywatyzacji ( Dz.U. z 2002r. Nr 171, poz.1397 z późn. zm).

Do wykonywania zadań określonych w art. 25 d projektu należą zadania o charakterze planistyczno-realizatorskich w tym w zakresie wykonywania aktualizacji stanu zasobów leśnych, sporządzania planów urządzania lasu czy też sporządzanie opracowań planistyczno-prognostycznych wynikających z polityki leśnej państwa. Stąd też wydaje się, iż odpowiednia kadra o przygotowaniu merytoryczno-organizacyjnym, zaplecze techniczne pozyskana z dotychczasowego przedsiębiorstwa będzie gwarantować wysoką fachowość realizacji powierzonych zadań.

Utworzenie bowiem Przedsiębiorstwa pod nazwą Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa, o podobnym charakterze zadań, które może wykonywać zadania określone w art. 13 a ustawy o lasach oraz plany urządzania lasu będących w zarządzie Lasów Państwowych, pozwoli wykorzystać w pełni zaplecze dawnego przedsiębiorstwa i zagwarantuje temu przedsiębiorstwu trwały byt prawny wynikający z uregulowań prawnych. W ustawie o lasach wprowadzono między innymi zmianę art.13 a, w myśl której przekształcone Przedsiębiorstwo



– Biuro Urządzenia Lasu i Prognoz Leśnictwa będzie miało możliwość wykonywania zadań, które leżały w kompetencji Lasów Państwowych. Nowelizacja ustawy o lasach w art.19 i 19 a wprowadza instytucję zezwoleń wydawanych przez ministra właściwego do spraw środowiska w dziedzinie sporządzania planów urządzenia lasu i uproszczonych planów urządzenia lasu. Będą je mogły wykonywać tylko odpowiednie podmioty określone w art.19 ust.5, które spełnią określone warunki określone w ustawie jak i w akcie wykonawczym wydanym na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art.25 projektu. Wprowadzone ustawowe warunki, m.in. polegające na uzyskaniu zezwolenia, mają na celu zapobiec patologiom w dziedzinie organizowania i opracowywania omawianych wyżej planów.

W art.38 doprecyzowano kwestie sprzedaży lasów, gruntów i innych nieruchomości znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych. W obecnym stanie prawnym, gdy nie udało się sprzedać w/w nieruchomości ( w drodze przetargu) to nieruchomość ta stanowiła de facto straty dla gospodarki leśnej, gdyż organizowanie dalszych przetargów a konkretnie ich koszt organizacyjny przewyższały niekiedy dochody uzyskane ze sprzedaży w tym trybie. Dlatego wprowadzono dodatkowy tryb, który pozwoli na zastosowanie sprzedać nieruchomość w drodze negocjacji cenowej.

Zmiana art.39 ustawy o lasach da możliwość wydzierżawiania nie tylko lasów, o których mowa w art.3 pkt 1 lit.a ale również innych nieruchomości pozostających w zarządzie Lasów Państwowych, czasowo nieprzydatnych dla gospodarki leśnej. Dzierżawa lub najem nieruchomości przez nadleśniczego wymagałaby zgody dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

Propozycja nowelizacji przepisów art. 40a ustawy o lasach ma na celu dostosowanie obniżek ceny rynkowej sprzedawanych lokali mieszkalnych do przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. 2001 Nr 4, poz. 24 z późn. zm.), które były stosowane w Lasach Państwowych. Należy zwrócić uwagę, iż omawiane budynki czy lokale są z zasady obiektami wieloletnimi, większość z nich powstała w latach 70 i 80, dlatego ich utrzymywanie będzie wraz z biegiem lat stanowiło coraz większy wydatek finansowy Lasów Państwowych. Znowelizowane w tym zakresie przepisy ustawy o lasach stanowią pewne remedium na rozwiązanie tego problemu.

Nowelizacja art.46 wychodzi naprzeciw postulatowi zmniejszenia kosztów funkcjonowania nadleśnictwa, poprzez ograniczenie przydziału bezpłatnych mieszkań

pracownikom Służby Leśnej w sytuacji gdy po stronie tego pracownika powstaje powinność zamieszkania w innej miejscowości, w której wykonywana jest praca. Przeniesionemu pracownikowi przysługiwałby wówczas dodatek mieszkaniowy, którego zasady przydziału jak i wypłaty zostałyby uregulowane w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 46 ust. 3 projektu.

Doprecyzowano także zasady gospodarki finansowej w Lasach Państwowych, poprzez nowelizację art. 57 i 58 ustawy o lasach. Określono źródła funduszu leśnego oraz zaproponowano w art. 58 ust. 4, fakultatywną możliwość utworzenia przez Dyrektora Generalnego funduszu stabilizacji, który miałby być przeznaczony w całości na finansowanie nadzwyczajnych zagrożeń dla lasów w ramach długookresowych cykli produkcji leśnej oraz zabezpieczałby pewne środki w przypadku dekonunktury na drewno.

Dla zapewnienia zatrudnienia pracownikom oraz pośrednio ciągłości zadań realizowanych przez przedsiębiorstwa przedłożony projekt ustawy nowelizującej w swych przepisach przejściowych – w art. 5, 6, 7 i 8 szczegółowo reguluje kwestie związane z likwidacją dotychczas istniejącego przedsiębiorstwa i powołaniem ustawowo nowego przedsiębiorstwa państwowego.

Wprowadzenie zmian związanych z przeniesieniem nadzoru z gestii ministra właściwego do spraw skarbu w gestię ministra do spraw środowiska, utworzenie nowego przedsiębiorstwa państwowego w pełni samofinansującego się – w drodze ustawowej – dla czytelności prawa i związanych z tym procesów legislacyjnych, pozwala stwierdzić, iż związane z tym zmiany prawno-faktyczne, nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Przedsiębiorstwo – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa nie będzie korzystało z dotacji państwowych przewidzianych w ustawie o finansach publicznych.

Przedłożony projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Analiza skutków społeczno-gospodarczej wprowadzonej nowelizacji, przeprowadzona zgodnie z wymogami prawa Unii Europejskiej pozwala zauważyć, iż w kwestiach związanych z utworzeniem przedsiębiorstwa państwowego „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa”, należy stwierdzić, iż opracowana regulacja nie spowoduje dodatkowych kosztów i skutków finansowych dla budżetu państwa, nie wpłynie też bezpośrednio na rynek pracy. Zaproponowana nowelizacja ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, może jedynie przyczynić się do zmian strukturalnych, ale w ramach istniejącego potencjału ludzkiego jak i potencjału technicznego.



Warszawa, dnia 26 kwietnia 2005 r.

Pan

Włodzimierz Cimoszewicz

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

### **Opinia**

#### **w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz o zmianie innych ustaw z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, z 2003 r. Nr 23, poz. 337, z 2004 Nr 12, poz. 182) sporządza się następującą opinię:

#### **1. Przedmiot projektu ustawy**

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, ze zmianami). Proponuje się możliwość powierzenia zadań związanych z realizacją trwale zrównoważonej gospodarki leśnej Przedsiębiorstwu – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa. Propozycja utworzenia tego Przedsiębiorstwa stanowi zasadniczy element przedłożonego projektu (nowy rozdział 4a). Projekt przewiduje ponadto, że wykonywanie planów urządzania lasów stanowiących własność Skarbu Państwa będzie możliwe tylko po uzyskaniu przez dany podmiot zezwolenia na prowadzenie takiej działalności, po spełnieniu warunków określonych w projekcie oraz kryteriów wskazanych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska. Projekt modyfikuje zasady sprzedaży, użytkowania, oddawania w dzierżawę lasów, gruntów i innych nieruchomości Skarbu Państwa znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych, zasady sprzedaży lokali mieszkalnych pracownikom Lasów Państwowych, którzy są najemcami tych lokali, zasady bezpłatnego udostępniania mieszkań albo przyznawania równoważnika pieniężnego pracownikom Służby Leśnej,

zasady gospodarowania środkami funduszu leśnego.

Zaproponowano też zmiany w ustawach: z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, ze zmianami), z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177, ze zmianami) – wyłączając stosowanie tej ustawy w przypadku zlecenia przez Lasy Państwowe wykonywania zadań w zakresie realizacji trwale zrównoważonej gospodarki leśnej Przedsiębiorstwu – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa; z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, ze zmianami).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

## **2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem**

W zakresie zagadnień związanych z wykonywaniem polityki państwa wobec zasobów naturalnych (w tym lasów) należy wskazać: art. 174 – 176 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), określające politykę Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego i nie ograniczające kompetencji państw w tym zakresie, oraz dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206, 22.07.1992, s. 7, ze zmianami).

Odnosząc się do proponowanej zmiany ustawy Prawo zamówień publicznych należy wskazać dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, s. 322, ze zmianami).

## **3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego**

Zgodnie z zaproponowanym nowym art. 25 d. ust. 1 pkt 7 ustawy o lasach (art. 1 pkt 5 projektu) jednym z zadań Przedsiębiorstwa – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa ma być „sporządzanie planów ochrony parków narodowych, rezerwatów przyrody, obszarów Natura 2000 oraz parków krajobrazowych”. Tak określone zadanie mieści się w zakresie działań państwa członkowskiego wskazanych w dyrektywie Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Przepis art. 10 dyrektywy nakazuje państwom członkowskim, aby planując zagospodarowanie terenów i formułując politykę rozwoju, w szczególności mając na względzie poprawę ekologicznej spójności sieci Natura 2000, dążyły, tam gdzie uznają to za konieczne, do pobudzania zagospodarowywania elementów krajobrazu, które mają duże znaczenie dla dzikiej fauny i flory. Także pozostałe przepisy projektu odnoszące się do wykonywania zadań państwa w zakresie gospodarki leśnej mieszczą się w granicach kompetencji przyznanych państwu zgodnie z art. 174 – 176 TWE.

W art. 3 projektu przewidziano wyłączenie stosowania ustawy o zamówieniach publicznych w przypadku zlecenia przez Lasy Państwowe wykonywania zadań w zakresie realizacji trwale zrównoważonej gospodarki leśnej Przedsiębiorstwu – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa. Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi określa minimalne wymagania wspólnotowe udzielania zamówień publicznych (m.in.: podmioty zobowiązane do stosowania przepisów o zamówieniach publicznych, rodzaje zamówień podlegających reżimowi, dopuszczalne procedury, zasady ogłoszeń o zamówieniach publicznych, progi wartości udzielanych zamówień, powyżej których dyrektywa ma zastosowanie). Oznacza to, że państwa członkowskie są zobowiązane wprowadzić i stosować regulacje, które w odniesieniu do udzielania zamówień publicznych ustanawiają co najmniej takie rygory, jakie wynikają z dyrektywy. Wyłączenie stosowania procedury odnoszącej się do zamówień publicznych jest możliwe, jeśli wynika ono z dyrektywy. Zgodnie z art. 6 dyrektywy nie ma ona zastosowania do zamówień publicznych na usługi, udzielanych podmiotowi, który sam jest instytucją zamawiającą, a więc taką, która jest zobowiązana do stosowania przepisów o zamówieniach publicznych, na podstawie prawa wyłącznego, przysługującego mu na podstawie opublikowanych przepisów ustawowych. Przedsiębiorstwo – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa, jako przedsiębiorstwo państwowe utworzone na podstawie zaproponowanej ustawy, będzie takim podmiotem. Wyłączenie przewidziane w art. 3 projektu nie budzi więc zastrzeżeń co do zgodności z prawem UE.

#### **4. Konkluzja**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz o zmianie innych ustaw nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

*Opracował: Zespół Prawa Europejskiego*

*Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz*



*Wiesław Siośkiewicz*

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2005 r.

Pan  
Włodzimierz Cimoszewicz  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

### Opinia

**w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz o zmianie innych ustaw jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, ze zmianami). Proponuje się możliwość powierzenia zadań związanych z realizacją trwale zrównoważonej gospodarki leśnej Przedsiębiorstwu – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa. Propozycja utworzenia tego Przedsiębiorstwa stanowi zasadniczy element przedłożonego projektu (nowy rozdział 4a). Projekt przewiduje ponadto, że wykonywanie planów urządzania lasów stanowiących własność Skarbu Państwa będzie możliwe tylko po uzyskaniu przez dany podmiot zezwolenia na prowadzenie takiej działalności, po spełnieniu warunków określonych w projekcie oraz kryteriów wskazanych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska. Projekt modyfikuje zasady sprzedaży, użytkowania, oddawania w dzierżawę lasów, gruntów i innych nieruchomości Skarbu Państwa znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych, zasady sprzedaży lokali mieszkalnych pracownikom Lasów Państwowych, którzy są najemcami tych lokali, zasady bezpłatnego udostępniania mieszkań albo przyznawania równoważnika pieniężnego pracownikom Służby Leśnej, zasady gospodarowania środkami funduszu leśnego.

Zaproponowano też zmiany w ustawach: z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, ze

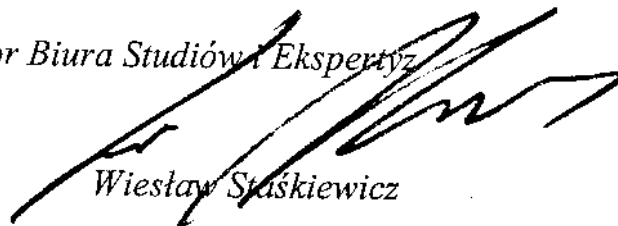
zmianami), z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177, ze zmianami) – wyłączając stosowanie tej ustawy w przypadku zlecenia przez Lasy Państwowe wykonywania zadań w zakresie realizacji trwale zrównoważonej gospodarki leśnej Przedsiębiorstwu – Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa; z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, ze zmianami).

Część przepisów projektu – odnoszących się do wykonywania zadań państwa w zakresie gospodarki leśnej – należy do zagadnień regulowanych prawem wspólnotowym. Przedstawione rozwiązania mieszczą się w granicach kompetencji państwa członkowskiego w dziedzinie kształtowania polityki ochrony środowiska naturalnego. Brak jednak przesłanek, aby stwierdzić, że proponowana ustawa będzie „wykonywała” prawo Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz o zmianie innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

*Opracował: Zespół Prawa Europejskiego*

*Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz*



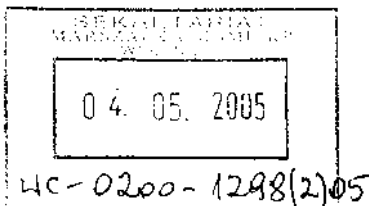
*Wiesław Szańkiewicz*



MINISTERSTWO ŚRODOWISKA  
Sekretarz Stanu  
Tomasz Podgajniak

Warszawa, dnia 02.05.2005

DL-lp-0230-22/A/05



Pan  
Włodzimierz Cimoszewicz  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z kierowaną do Prezesa Rady Ministrów prośbą Pana Marszałka o przedstawienie opinii o wniesionym przez grupę posłów projekcie ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz o zmianie innych ustaw (pismo pana Jacka Kluczkowskiego Podsekretarza Stanu w kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2005 r. znak DPS-140-56/05 kierowane do Ministra Środowiska) przedstawiam w przedmiotowej sprawie następującą, wstępną opinię.

Propozycje zawarte w poselskim projekcie należy uznać za interesujące, jednak ze względu na ich szeroki zakres i różnorodność materii jakiej dotyczą należy rozważyć ich zgodność z dotychczas przyjętymi w systemie obowiązującego prawa rozwiązaniami o charakterze zasadniczym i szczegółowym. Z tego też względu muszą być one potraktowane jako bardzo wstępne, a w wielu przypadkach jako wymagające modyfikacji.

Wydaje się, że propozycja zawarta w art. 1 pkt 1 projektu, ze względu na wysoką specjalizację Przedsiębiorstwa-Biura Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa w zakresie wykonywania zadań (wymienionych w art. 13a ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach), mogłaby być korzystna dla jakości ich wykonywania. Wątpliwości może budzić jednak ewentualna kolizja proponowanego rozwiązania z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 29



stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych. Niezrozumiała jest także fakultatywność powierzenia Przedsiębiorstwu wykonywania zadań, o których mowa.

Odnosnie propozycji przedstawionych w art. 1 pkt. 2 i 3 należy stwierdzić, że nie uwzględniają one wykonawstwa uproszczonych planów urządzenia lasu i pozostawiają tę sprawę poza jakimkolwiek uregulowaniem ustawowym. Ponadto, jak się wydaje, pomysł wprowadzenia zezwoleń ministra właściwego do spraw środowiska na wykonywanie prac urządzeniowych wprowadza reglamentację działalności gospodarczej sprzeczną z rozwiązaniami zawartymi w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Ponadto, koncesjonowanie działalności gospodarczej w zakresie sporządzania planów urządzenia lasu może wywołać sprzeciw, jako próba powierzenia rynku usług w tym zakresie jednej organizacji gospodarczej. Koniecznym wydaje się zatem wnikliwe przeanalizowanie projektu nowelizacji pod względem jego zgodności z prawodawstwem Unii Europejskiej, w szczególności w świetle art. 3 i art. 12 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

W przypadku art. 1 pkt 4 projektu należy podnieść, że regulacja dotycząca upoważnienia ministra właściwego do spraw środowiska do określenia warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu wydaje się być niespójną z dotychczasowymi rozwiązaniami zawartymi w rozdziale 4 ustawy, a w praktyce niewykonalną.

Wydaje się natomiast, że zawarta w art. 1 pkt 5 propozycja utworzenia państwowego przedsiębiorstwa „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa” jest ciekawa. Nie można jednak nie dostrzegać, że aktualnie Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej jest (zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie określenia przedsiębiorstw państwowych oraz jednoosobowych spółek Skarbu Państwa o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa) przedsiębiorstwem państwowym o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa. Należy również zauważyć, że zarówno ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.), jak i ustawa z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.) nie przewidują przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w inne przedsiębiorstwo państwowe. W związku z tym, utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Biuro Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa” powinna towarzyszyć równoczesna likwidacja istniejącego „Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej”.

Ponadto, z uwagi na propozycję umieszczenia przedsiębiorstwa państwowego „Biura Urządzania Lasu i Prognoz Leśnictwa”, w dodanym pkt 4 ust. 2 art. 4 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, jako jednego z przedsiębiorstw, do których przepisy tejże ustawy nie mają zastosowania, koniecznym staje się wprowadzenie odpowiednich zapisów do

przedmiotowego projektu, regulujących tryb ewentualnych przekształceń i likwidacji tego przedsiębiorstwa.

Zwracam również uwagę, że przedmiotowy projekt ustawy nowelizującej nie odnosi się w żadnym miejscu do kwestii skutków finansowych potencjalnej likwidacji istniejącego „Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej” oraz utworzenia nowego przedsiębiorstwa państwowego, ograniczając się jedynie do enigmatycznego stwierdzenia w art. 5 projektu, że mienie Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej staje się mieniem Biura Urządzenia Lasu i Prognoz Leśnictwa.

Chciałbym przypomnieć, że w przyjętej przez Radę Ministrów w 1997 r. Polityce Leśnej Państwa w rozdziale IV w pkt 6 dotyczącym jej organizacyjnych, ekonomicznych i prawnych uwarunkowań zawarty jest zapis mówiący, że: „System planistyczno-prognostyczny w leśnictwie wymaga przekształcenia Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej w organ planistyczno-prognostyczny o charakterze agencji państwowej, podporządkowanej urzędowi Ministra nadzorującego leśnictwo, pracujący na rzecz wszystkich lasów w Polsce, bez względu na ich własność.”. Jak się wydaje, rozwinięcie tego zapisu zostało zawarte w propozycjach nowych art. 25a i 25d. Możliwa byłaby dzięki proponowanym przepisom realizacja, od lat postulowanego, przedsięwzięcia polegającego na utworzeniu jednostki analityczno-prognostycznej prowadzącej stałe i ciągłe monitorowanie stanu lasów i zasobów leśnych, dokonującej okresowych ocen i kontroli realizacji polityki leśnej, oraz oceniającej bieżące realizowanie planów urządzenia lasu.

Zauważyć należy, że rozwiązania zawarte w nowych art. 25j i 25k będą powodowały konieczność wykonywania funkcji nadzorczych nad Przedsiębiorstwem, czego konsekwencją musi być zwiększenie zatrudnienia w odpowiednich komórkach Ministerstwa.

Na poparcie zasługuje propozycja zawarta w art. 1 pkt 6 projektu zmieniającym art. 38 ustawy o lasach. W praktyce ułatwi ona zbywanie nieruchomości w Lasach Państwowych w przypadku, kiedy nie będzie można ich sprzedać w trybie przetargowym.

W przypadku art. 1 pkt 7 projektu należy zauważyć, że dotychczasowy przepis art. 38d ustawy o lasach przewidujący przekazywanie w użytkowanie wieczyste gruntów i budynków będących w zarządzie Lasów Państwowych, uznawany jest za niemożliwy w praktyce do stosowania. Jako rozwiązanie tego problemu projekt poselski przewiduje wydanie stosownego aktu wykonawczego. W mojej ocenie korzystniejsze byłoby jednak uregulowanie tej materii całościowo w ustawie o lasach, na wzór regulacji zawartych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Odmienne od dotychczasowego uregulowanie tej kwestii jest tym bardziej konieczne, że pojawiają się wątpliwości co do relacji art. 38d z przepisami art. 234 i 235 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Na uwagę zasługuje propozycja zawarta w art. 1 pkt 8 projektu uzupełniająca przepisy art. 39 ustawy o lasach poprzez umożliwienie nadleśniczemu wydzierżawiania i wynajmowania innych (poza lasami) nieruchomości. W mojej ocenie, kompetencje takie powinien posiadać także dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych oraz Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, zarządzający, zgodnie z przepisami ustawy, gruntami i innymi nieruchomościami.

Zasadna wydaje się proponowana w art. 1 pkt 9 projektu zmiana art. 40a polegająca na wprowadzeniu ulg przy nabywaniu lokali, zbliżonych do tych, jakie zawarte są w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa. Ponadto, z uwagi na występujące w praktyce trudności w interpretacji występującego w art. 40a ust. 6 pojęcia "jednostki organizacyjne leśnictwa", rozważyć należałoby uściślenie tego terminu np. poprzez ograniczenie tych jednostek do wchodzących jedynie w skład PGL LP i poprzednich struktur organizacyjnych Lasów Państwowych.

W mojej ocenie, zbędny jest zawarty w obecnym art. 40a ust. 8 przepis o ogłaszaniu w prasie wykazu lokali zasiedlonych. Taki wymóg mógłby pozostać tylko w odniesieniu do pustostanów.

Zasadne wydają się także propozycje zmiany art. 42 ustawy o lasach zawarte w art. 1 pkt 10 projektu.

W przypadku art. 1 pkt. 11 i 12 projektu dotyczących zmian art. 46 i 49 ustawy o lasach i przewidujących przyznanie uprawnionym pracownikom Służby Leśnej równoważnika pieniężnego w przypadku, kiedy pracownik nie otrzyma bezpłatnego mieszkania należy stwierdzić, że propozycja ta zasługuje na rozważenie. Podkreślić należy jednak, że z uwagi na duże zainteresowanie środowiska leśnego tym tematem, wymaga ona głębokiego przemyślenia i przeprowadzenia szerokich konsultacji społecznych.

Także propozycje zmian zawarte w art. 1 pkt 13 poselskiego projektu zasługują na poparcie. Są one zbieżne z unormowaniami dotyczącymi funduszu leśnego zawartymi w aktualnie przygotowywanym projekcie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

W przypadku art. 2 - 8 projektu należy stwierdzić, że przepisy w nich zawarte są konsekwencją propozycji wymienionych w art. 1 projektu i mają charakter porządkujący.

Jednocześnie pragnę ponownie podkreślić, że przedstawiona opinia ma charakter wstępny, a sprawa przedmiotowego projektu, ze względu na szeroki zakres i różnorodność materii jakiej on

dotyczy, wymaga szerokich konsultacji społecznych i uzgodnień z członkami Rady Ministrów, które zostaną przeprowadzone przy ewentualnym opracowywaniu Stanowiska Rządu w tej sprawie.

Z wyrazami szacunku

SEKRETARZ STANU

T. Podgajniak  
Tomasz Podgajniak

Do wiadomości:

Pan

Jacek Kluczkowski

Podsekretarz Stanu

w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów